

Moře času pomáhá rodinám odsouzených

Petra Běliková

Setkání se zakladatelkami občanského sdružení Moře času předcházelo setkání s Alexandrou Čekanovou, manželkou odsouzeného Miloše, který si nyní odpykává trest odnětí svobody v kynšperské věznici, při realizaci projektu Umění z vězení a při natáčení dokumentu České televize Pološero. Soud poslal jejího muže do vězení na 45 měsíců za neplacení výživného na jeho děti z předchozích vztahů.

Alexandra Čekanová zůstala po nástupu svého muže do výkonu trestu sama se synem, dál musela chodit do práce, pečovat o malé dítě a starat se o jeho obživu. Zůstala bez příjmu manžela, bez informací, bez pomoci úřadů. Když žádala o příspěvek na dítě, úřednice s ní byla takřkajíc rychle hotová. Jako vdaná neměla na příspěvek nárok, proto jí poradila, aby se nechala rozvést. To ona ale nechtěla. Svého muže miluje, podporuje ho a pomáhá mu, i když sama potřebovala pomoc, které se jí nedostávalo. Stala se členkou občanského sdružení Za branou, které v rámci projektu Z vězení do práce oslovilo s nabídkou spolupráce i Věznici Kynšperk nad Ohří.

Při činnosti v tomto sdružení se seznámila s dalšími dvěma ženami, které hledaly cestu, jak pomoci blízkým odsouzených, kteří se ocitli ve stejné situaci jako ony. Zůstali bez svých partnerů, dětí a bez pomoci, bez rady. Zkušenosti, které tyto ženy získaly během výkonu trestu svých partnerů, chtěly předat těm, které to teprve čeká. Ženám, přítelkyním, rodičům, někdy i dospělým dětem. Chtěly jim pomoci překonat prvotní šok, fázi akceptace skutečnosti, pomoc při řešení praktických problémů, a především chtěly nabídnout sdílení bolesti a starostí. I když jsou uvěznění jejich muži, jakousi nálepku mají i ony. Podle jejich zkušeností není výjimkou, že ženy věznění svých manželů či partnerů tají i před svými příbuznými.

Tyto tři ženy, každá z jiného města, nejmladší Alexandra, o něco starší Radka a Iveta, se proto rozhodly pro vlastní projekt a před nedávnem založily občanské sdružení Moře času. Jde o dobrovolné, nevládní, neziskové sdružení občanů, v němž se sdružily

manželky, partnerky a všechny blízké osoby, které mají někoho ve vězení. Cílem tohoto sdružení je:

- sdružovat rodiče, manželky, partnerky a všechny blízké, kteří mají někoho ve vězení a podporují ho,
- odstranit izolaci lidí, kteří mají někoho ve vězení, a poskytnout jim dostatečné informace,
- upozornit na to, že nejen osob ve vězení, ale i jejich blízkých se týká problém uvězněného a zároveň jim jeho uvězněním vznikají nemalá životní úskalí,
- poradenství a zřízení telefonické linky pro první kontakt s těmi, jejichž blízký nastoupil do vězení,
- možnost pravidelně se scházet a vzájemně si předávat zkušenosti,
- zřízení poboček v krajích,
- aktivně spolupracovat s azylovými domy a sociálními odbory,
- navázat spolupráci s Vězeňskou službou ČR, jednotlivými věznicemi, oslovit Probační a mediační službu ČR, podpořit rodiny odsouzených v aktivní spolupráci,
- podporovat zejména matky s dětmi, které mají manžela nebo partnera ve vězení, a pomoci řešit jejich specifické problémy,
- pomoci při jednání s úřady, při sepisování připojení k žádosti o podmíněné propuštění,
- pomoci udržet rodinné vazby po celou dobu výkonu trestu a napomoci k navracení rodinného života do normálu po propuštění uvězněného.

Na jednom ze svých informačních letáků se ptají: „Očekáváte nástup do výkonu trestu a bojíte se nejen toho, co čeká vás, ale i vaši rodinu? Potřebujete před nástupem do vězení poradit, co je třeba zařídit, než nastoupíte, co si můžete vzít s sebou a co budete potřebovat? Máte někoho blízkého ve vězení a potřebujete poradit, jak to chodí ve věznicích s korespondencí, s balíčky, s návštěvou? Staráte se o dítě, jehož rodič nebo rodiče jsou ve vězení? Potřebujete poradit jak na úřady, a na jaké dávky máte nárok? Nebo jen chcete poradit, jak říci dítěti pravdu? Máte pocit, že vám nikdo nerozumí, a chtěli byste své trable sdílet? Jste zoufalí z nastalé situace? Kontaktujte naše občanské sdružení a my vám rádi pomůžeme. Všechno se dá zvládnout, když víte jak a nejste na to sami.“

Po absolvování kurzu psychologických služeb chtějí zajišťovat krizovou intervenci, odbornou pomoc, ale i laickou podporu například prostřednictvím studentů sociální práce. Další pomoc by zakladatelky sdružení chtěly realizovat prostřednictvím depistáží, streetworku a terénních služeb. Tyto způsoby pomoci jsou zatím ve stádiu příprav. Trojice zakladatelek své partnery nelituje, naopak. Myslí především na